

Nr. 5 (Bet. Nr. 86) tillader Udvalget sig at foreslåa henviste til den højtærede Indenrigsministers Undersøgelse paa den samme Motivering som den, der gaves med Hensyn til Indstilling Nr. 9 under Behandlingen af 1ste Afdeling. Jeg skal dog hertil føje, at man burde den Gang ogsaa paa samme Maade have henvist Andragendet Nr. 10 fra Møllejer Dahl i Heils, da det gaar ind under det samme. Meningen med disse Henvisninger er jo, at den højtærede Minister skal undersøge, hvilke Beboere langs med Grænsen, der som Gjere i 1864 fik deres Ejendomme delte ved Landgrænsen, for at man saa maatte senere kan tage Stillling over for disse Lodbjere. Herved ere altsaa disse 4 Andragender foreslaaede henviste til Ministerens Undersøgelse. — Jeg kommer saa til Indstillingen under Nr. 3 angaaende Andragendet Nr. 81. Det er et Andragende, der er indsendt fra Bestyrelsen for Fiskerlejet Bangs Baadehavn om et Laan af Statskassen til Udvidelse og Forbedring af Havneforholdene i Bang Fiskerleje. I 1870 blev der anlagt en Havn paa dette Sted for Beboernes egne Benge. Der medgik dertil en Sum paa 8,360 Kr. Denne Havn viste sig snart at være mindre brugbar, mindre holdbar, og det har nu vist sig i Tidernes Løb, særlig efter den sidste Storm, at den er aldeles ubrugelig, saa at vedkommende Fiskere paa dette Sted ikke have nogen Havn at ty til. Jeg skal kun bemærke, at hvis man var kommen og havde forlangt en ny Havn paa dette Sted, vilde Udvalget have været betænkeligt ved at foreslaa det henvist, thi der findes paa en Strækning af 3 Mil ikke mindre end 5 større eller mindre Havne, som vedkommende Fiskere kunne ty til, men der har her været en Havn i Forvejen, og Fiskerne have sædvaneret til at gaa derind, saa vi have dog ment at burde gøre saa meget for disse Fiskere, at man har foreslaaet Sagen henvist til den højtærede Ministers Undersøgelse, om der kan gøres noget paa dette Omraade. De have 3—4 Gange faaet Afslag paa deres Andragende af Ministeren, saa der er ikke stor Udsigt til, at de kunne saa noget sat igennem. De fremskaffede ny Planer koste 36,000 Kr., men man mener dog at kunne indskrænke det til 25,000 ved at give Afkald paa Bølgebrudere til c. 11,000 Kr. Nu er det jo rimeligt, at man har gjort dette Afslag for muligvis at komme ind paa Planen og saa senere at komme og sige: Skal Havnen være saadan, at den virkelig kan bruges, saa maa der ogsaa anstafes Bølgebrudere. Det Tilfælde have vi set saa mange Gange, og vi kunne ikke tænke os, at

Bornholmernerne skulde være mere bestedne end Folk andre Steder, saa vi gøre rettest i, hvis vi gaa ind paa Andragendet, at gaa ud fra, at Beløbet bliver 36,000 Kr. og ikke 25,000 Kr. Udvalget har altsaa ment, at man, naar man tager Hensyn til, at Fiskerne i en Arrække have været vante til at søge til dette Sted, muligvis kunde gøre noget for disse Folk, og det tillader sig derfor at foreslaa dette Andragende henvist til Ministerens Undersøgelse.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille et Andringsforslag til Finansudvalgets Betænkning, nemlig vedrørende Andragende under Nr. 91. Andragendet er fra Enke efter Konsul Bork, der døde i 1890 i Nordby paa Fjans. Enken sidder i meget smaa Aaar, det vil sige, hun har aldeles intet at leve af uden det, som gode Venner give hende til Opholdet. Konsul Bork var i sin Tid en Mand, der ørede sig med stor Interesse for alle offentlige Anliggender, og han har den store Fortjeneste at være en af dem, som i sin Tid har arbejdet ihærdigt og ivrigt for at staae en Havn paa Sjællands Vestkyst. Den daværende Indenrigsminister, den nuværende Konseilspræsident, vil vistnok erkende, at han har indlagt sig store Fortjenester af Arbejdet paa og, kan jeg gerne sige, Agitationen for, at der i det hele blev skabt en Havn ved Esbjerg. Naar vi nu erindre, hvor stor Vægt der i vore agrariske Læber lægges paa denne Udsørselshavn for hele Landet, synes det mig naturligt, at man ogsaa med Erkendtlighed tænker paa denne Mand, som har gjort et overordentlig ihærdigt Arbejde for, at denne Havn kunde blive til. Han brugte sin Tid og sin Formue i Statens og Kommunens Interesse, og efter alle de Vidnesbyrd, der foreligge fra betydelige Mænd, tilfattede han navnlig ved sit Arbejde for Esbjerg Havn en væsentlig Del af sin Formue og Arbejdsevne. Fra privat Side er der ydet hans Minde en Anerkendelse i saa Henseende, idet det forenede Dampskibsfelskab har ydet Enken 200 Kr. i aarlig Understøttelse til Tak for Mandens Fortjeneste af den istandbragte Dampskibsforsindelse med England, men det forekommer mig, at en saadan Mand's Minde bør der ogsaa vises Erkendtlighed fra Statens Side, saa at det ikke overlades alene til et privat Dampskibsfelskab at give Enken en ringe Skærv. De 200 Kr. kan hun selvfølgelig ikke leve af, og derfor indgav hun et Andragende til Ministeriet om at faa en aarlig Understøttelse. Denne blev hende nægtet, og saa vidt jeg har forstaaet den ærede